

**Пам'яті
ВОЛОДИМИРА ПАВЛОВИЧА
НОВІКОВА**

ЗАВІДУВАЧ КАФЕДРИ ТЕХНОЛОГІЇ БІОЛОГІЧНО
АКТИВНИХ СПОЛУК, ФАРМАЦІЇ ТА
БІОТЕХНОЛОГІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ “ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА”
У 1995–2020 рр.

23 жовтня 2020 року відійшов у засвіти Володимир Павлович Новіков – доктор хімічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, завідувач кафедри технології біологічно активних сполук, фармації та біотехнології Інституту хімії та хімічних технологій Національного університету “Львівська політехніка”, наш колега, вчитель, керівник, знаний науковець, організатор, обдарована від Бога багатьма талантами людина. На 63-му році обірвалося життя людини з великим серцем, видатного вченого, прекрасної людини. Його ім'я назавжди вписане в історію хімічного синтезу біологічно активних

сполук та фармацевтичної технології в Україні та за кордоном.

Життєвим кредо Володимира Павловича був вислів – “Світом правлять краса, добро та розум”. Всі його вчинки, дії, прийняті рішення були красивими, позаяк підґрунтям для них була його доброта до людей близьких та далеких, а першим порухом, велінням душі було допомогти, подати руку, захистити.

Новіков Володимир Павлович народився 14 жовтня 1958 року у Львові. У 1980 р. закінчив Львівський політехнічний інститут за спеціальністю “Технологія барвників та проміжних продуктів”. Захистив кандидатську дисертацію (1984 р.), докторську (1995 р.) за спеціальністю “Органічна хімія”. У 1996 р. отримав наукове звання професора. У 1995–2020 рр. був завідувачем кафедри технології біологічно активних сполук, фармації та біотехнології Національного університету “Львівська політехніка”.

Коло його наукових інтересів широке: пошук і розроблення нових лікарських засобів синтетичного, біотехнологічного та природного походження; синтез і дослідження хімічних і фізико-хімічних властивостей, а також біологічної активності нових біологічно активних сполук серед речовин хіноїдної структури, N-, S-, P-гетероциклічних похідних, естерів тіосульфокислот і біополімерів; тонкий органічний синтез; біологічний скринінг (антибактеріальна, фунгіцидна, рістрегулююча, антиоксидантна активність); квантово-хімічні розрахунки, математичний дизайн і оптимізація біотехнологічних процесів; фітохімія, якісний і кількісний аналіз рослинної сировини; розроблення технологічних аспектів продуктів органічного синтезу і фармацевтичних препаратів; утилізація промислових відходів і військових боєприпасів; проблеми охорони навколишнього середовища, екології та біотехнології.

Під керівництвом професора В. П. Новікова захищено 25 кандидатських та дві докторські дисертації. Він автор і співавтор понад 1000 наукових робіт: дев'ять монографій, 300 статей у наукових журналах, із них 145 статей у фахових виданнях, які входять до наукометричних баз *Scopus* та *Web of Science*, понад 550 тез на міжнародних конференціях, симпозіумах та з'їздах

фармацевтичних працівників, 11 навчальних посібників і підручників, 110 навчально-методичних розробок. Володимир Павлович отримав 32 патенти України та авторські свідоцтва на винаходи. Створені на основі науково-дослідних робіт розроблення були впроваджені у промислових масштабах: зокрема, технології одержання барвників – жиророзчинного червоного С, жовтого З і оранжевого на АТ “Барва” (м. Івано-Франківськ); лікарської субстанції “Екродин” на АТ “Барва” (м. Івано-Франківськ), технологію одержання лікарського препарату “Налтетлонг” на ЗАТ “Фарма Лайф” (м. Львів).

Започаткував та провів разом із колективом кафедри сім науково-практичних конференцій міжнародного рівня, зокрема із нобелівськими лауреатами Жан-Марі Леном і Роальдом Хофманом, яких особисто запросив. Володимир Павлович знав іноземні мови, що давало йому змогу виступати з пленарними та усними доповідями на престижних міжнародних конференціях та бути членом програмних комітетів. Він підтримував тісні наукові зв'язки з університетами Німеччини, Франції, Польщі, Росії, Угорщини, Литви, Болгарії, Туреччини тощо. Був заступником голови Наукової-методичної комісії “Біотехнологія” МОН України, членом експертної ради Департаменту атестації кадрів МОН України, членом Наукової ради МОН України “Біологія, біотехнологія, харчування”, членом спеціалізованих рад із захисту докторських дисертацій з фармацевтичних та хімічних наук, членом вчених рад Інституту хімії та хімічних технологій і Вченої ради Національного університету “Львівська політехніка”. Входив до складу редакційних колегій шести наукових видань: “Журнал органічної та фармацевтичної хімії” (Національний фармацевтичний університет, м. Харків); “Фармацевтичний часопис” (Тернопільський державний медичний університет ім. І. Я. Горбачевсько-

го); “Chemistry and Chemical Technology” (Національний університет “Львівська політехніка”); “Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка”; науковий журнал “Хімія, технологія речовин та їх застосування” Національний університет “Львівська політехніка”; журнал “Chemin Technology” (Каунаський технологічний університет). За сумлінну і плідну працю на ниві науки нагороджений медаллю “За трудову відзнаку” (1986 р.), подякою Прем'єр-міністра України (2009 р.), пам'ятною медаллю імені Юрія Рудавського (2018 р.), почесними грамотами університету. В 1995 р. титулований як “Soros Associate Profesor”. У 2015 р. Президент України відзначив заслуги В. П. Новікова державною нагородою – почесним званням “Заслужений діяч науки і техніки України”.

Володимир Павлович Новіков прожив яскраве та красиве, повне напруженої наукової та організаційної роботи життя. Разом із дружиною виховав двох синів, завжди піклувався про своїх двох онуків та із захопленням розповідав про їхні успіхи.

Його талановиті книги вже вписані в історію вітчизняної науки. Всі, хто знав Володимира Павловича, спілкувався із ним, назавжди зберуть вдячну пам'ять про нього. Ця Світла Людина ділилася розумом, робила добро, любила красу і творила її. Завжди був енергійним та веселим, вмів підтримати у важку мить, був щирим товаришем, який завжди радо приходив на допомогу в будь-яких ситуаціях.

Його передчасна смерть – це непоправна втрата для рідних та близьких, друзів, колег, співпрацівників та студентів. Володимир Павлович залишиться у пам'яті видатним науковцем світового рівня, гідним представником духовної еліти української нації, прекрасним педагогом і вчителем, світлою та чуйною людиною.